

Eredetvizsgálat - Vigyázó szemek

Forrás: auto2.hu

2006. június 14. szerda, 02:00

Január óta némi változást tapasztalnak azok, akik eredetvizsgálatot akarnak készíttetni. Az eljárás lassúbb és körülményesebb lett.

A régi papír és az új „salátahalmaz“. Most az okmányiroda munkatársa állítja ki az eredményt

Két évvel ezelőtt jókora megütközést váltott ki az eredetiségvizsgálat technológiai birtokosai körében, hogy új, rájuk nézve nem túl előnyös szabályozást vezetett be a parlament döntése után a Belügyminisztérium (BM). A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. LXXXIV. törvényt módosították, és 2004. július 1-jétől hatósági eljárási körbe utalták a tevékenységet. Ettől az időponttól kezdődően a technológiákat kidolgozó cégek csak a háttérrel adják, és alvállalkozók végzik a tényleges munkát. A vizsgálat nem megrendelésre, hanem a hatósághoz benyújtott kérelemre indul, és nem árat fizet az ember, hanem igazgatási szolgáltatási díjat.

Az autóst persze a háttérben zajló torzsalkodások annyira nem érdekelték, inkább attól félt, a változások miatt majd az ő hátán csattan az ostor. Az idén januárig tartó, úgynevezett átmeneti időszakban az egyik nagy különbség a korábbi rendhez képest az volt, hogy immár csekken, a vizsgálat előtt elvárták a vizsgálat díját. Emiatt két kört futhatott a megrendelő, hiszen a postát is útba kellett ejteni. Igaz, leleményes vizsgálók leegyszerűsítették a feladatot úgy, hogy az ügyfél pénzéből a vizsgálat után ők maguk fizették be a forintokat vagy „megbízásból“ már előre lerótták csekken a megfelelő összeget. Kedvező fordulatként lehetett értékelni, hogy megszűnt a járműkísérő lap és a rendőrségi adatkérés (ezzel együtt ezek költségvonzata is), és a díjak – a legkisebb járműosztálytól eltekintve – mérséklődtek. Az ellenőrzés 30-35 percet vett igénybe: az ember kapott egy papírt, amin jól látható módon, betűvel jelölték, hogy a bevizsgáltatott gép milyen minősítést ért el, és lehetett menni az okmányirodába az átíratásra. A későbbiekben a központi okmányirodából postáztak még egy levelet az eredményről, illetve a szolgáltatási díj megfizetéséről.

A mostani eljárási rend bonyolultabb. Az autós továbbra is csekken fizet, nem változtak a tarifák sem, de a vizsgálóállomások munkatársaira nagyobb terhet róttak. Nem egy betűt, a minősítéstől függően például A-t, B-t vagy C-t kanyarítanak a dokumentumra, és hiányzik az eddig megszokott halványzöld papír is. A vizsgálatot végzőknek egész mondatokban kell megfogalmazniuk azt, amit tapasztaltak. Az autós kérvényezi a vizsgálatot, a kérelmet beszkenyelik, ahogy a befizetéséről szóló csekket is (így már nem lehetséges, hogy utólag fizessenek helyettünk az állomás munkatársai), és a járműről készített képeket szintén számítógépre teszik. A teljes dokumentálás a számítógépen történik, a vizsgáló a BM szerverével, a KERT-tel is kapcsolatot teremt, hogy az a központba küldje a kérelmet, illetve az adatokat. A végén nem kapunk „bizonyítványt“, csak három A4-es lapot (igazolás a kérelem befogadásáról, a kérelem másolata és a befizetést igazoló dokumentum), és ezzel kell elmenni az általunk szimpatikusnak vélt okmányirodába, ott nyomják a kezünkbe az eredményt.

Lényeges változás, hogy most az eredetvizsgáló csak megállapítást tesz, fényképez, ellenőrzi az adatokat, a verdiktet a hivatal mondja ki. Ez a BM szerint előrelépés, mert kikerülhető, hogy „bundával“ átcsúszszanak a hálón a problémás járművek. Többek szerint ugyanakkor ez azért nem jó módszer, mert olyan személy dönt egy-egy autóról, aki nem is volt jelen a vizsgálatnál. Egy informátorunk szerint így akár téves következtetések is születhetnek: ha például az elsődleges azonosítónak számító rendszám egy koccantástól szerencsétlenül sérült, és a túl lelkiismeretes vizsgáló követi az utasításokat, észrevételezi a változásokat, a hivatali ügyintéző bűncselekményre utaló jelként is értékelheti a rongálódást. Az eredmény: az átírásra igyekvő gyanútlan autós rendőrségi intézkedéssel számolhat. Az esetleges tévedésekért egyrészt a hivatal (ha ott vétettek), másrészt a vizsgáló (ha rosszul térképezte fel a járművet) felel. Az adatokat 5 évig megőrzik a rendszerben. A BM illetékese kérdésünkre válaszolva kifejtette, jogorvoslati kérelem ugyan több is befutott az elmúlt időszakban, de kártérítést nem kellett fizetniük senkinek. Igaz, fény derült arra, hogy egyes vizsgálók gyakran tévesztenek az adatbeküldéskor.

Az új eljárási rend körül most nagy a csend. Reméljük, a BM jól gondolkodott az átalakítással, és a körülményesebb (a minisztérium szerint körültekintőbb) adatrögzítés valóban a hatékonyságnak és nem a lezserebb vizsgálatnak ágyaz meg.

Forrás: auto2.hu